

Conferentie Waterrecreatie - Vaart in de uitvoering

Den Helder 23 juni 2017

Verdiepingssessie Durfsporten: wie durft?

Sprekers: Thomas de Boer (strandpaviljoen/zeilschool Enkhuizen) & Hans van der Hulst (regiocoördinator Nederlandse Kitesurfvereniging)



Met een gemêleerd gezelschap van wethouders van gemeenten tot vertegenwoordigers van recreatieschap, ontwikkelbedrijf en sportvisserij werd deze workshop gehouden.

Ondernemer **Thomas de Boer** van zeilschool en strandpaviljoen in Enkhuizen houdt een enthousiaste inleiding over ontwikkelingen en beperkingen in de durfsport. De durfsport wordt toegankelijker,

er is minder ruimte voor meer sporters en het gaat steeds meer om ervaren en beleven. Binnen 40-50 km is in Noord-Holland met elke windrichting durfsport te doen. Holland boven Amsterdam (HbA) moet meer geprofileerd worden, als de provincie waar al het waterspektakel plaatsvindt. De Boer ziet ook een ontwikkeling naar de combinatie met horeca en detailhandel en clustering tot buitensportlocatie of met yoga.

Beperkingen om op te lossen zijn de regelgeving, ruimte, faciliteiten, handhaving en de visie van overheden. Kitesurfen staat bijvoorbeeld niet in het Binnenvaart Politie Reglement. Aan de Noordzeekust is ruimte gegeven, maar in het binnenwater geldt bijna overal een verbod. De Boer stelt van 'Nee, tenzij' naar 'Ja, maar' te willen. Vervolgens zijn faciliteiten nodig zoals parkeren, bereikbaarheid, toilet, doucheruimte, horeca en logies. Er moet rekening gehouden worden met elkaar, milieu, omwonenden en iedere andere gebruiker en daar moet op gehandhaafd worden. Aansluiten als ondernemer bij de visie van overheden en de snelheid van bestuurders is soms lastig en kost veel tijd. Wat moet gebeuren volgens De Boer is het in kaart brengen van de spots en voorzieningen, en de kansen en bedreigingen met oplossingen in beeld te brengen. De Boer eindigt met: Alleen ga je sneller, maar samen kom je verder! Hij doet een oproep om aan te haken bij het gesprek dat gaande is over de toekomst van de durfwatersport.



Hans van der Hulst, regiocoördinator van de Nederlandse Kitesurf Vereniging, zoomt vervolgens nader in op het (belang van) kitesurfen. Het gaat om het beïnvloeden van de kitters (gedrag en veiligheid) en de omgeving. Het doel is veilig kitesurfen waar het kan. Het kitesurfen ontwikkelt zich van extreme sport naar mainstream sport. Het blijft echter ook een levensstijl.

Het materiaal is veiliger geworden, er zijn opleidingen en er is voldoende ruimte. Als daar slim mee wordt omgegaan, neemt de ruimte toe. Van der Hulst wil van gedogen naar reguleren en zoeken naar de best inpasbare oplossing in plaats van het uit voorzorg niet willen toestaan. Hij laat het filmpje zien van de site van VVV Zeeland als goed voorbeeld van de promotie van kitesurfen, waar je voor kitesurfen terecht kunt en waar toeristen op af komen.

De verdiepingssessie vervolgt met een geanimeerde zogenoemde **“wereld café” discussie**. Er zijn drie korte gespreksrondes aan drie tafels rond de thema’s “veiligheid”, “(mede)gebruikers” en “natuur en landschap”. De deelnemers worden in drie groepen verdeeld en draaien telkens door naar een andere tafel met een ander onderwerp. In de eerste ronde wordt het probleem/dilemma besproken. Vervolgens gaat in ronde twee een volgende groep met het thema aan de slag met oplossingen en ideeën en tenslotte kiest de laatste groep de beste oplossing.

Bij veiligheid waren de stellingen:

1. “Laat private partijen de handhaving doen”
2. “In het kader van certificering moet een diploma/brevet verplicht worden gesteld voor gebruikers”.

Opmerkingen van de groep:

Het gaat eerder om toezicht dan handhaving. Zoneer (seizoensgebonden?), daarbinnen eigen risico/verantwoordelijkheid. Sociale correctie binnen gebruikersgroep, locals. Regulering toegang (skipas als voorbeeld) en registratie, Financiering? Verdienmodel? Vergunning!

Conclusie en oplossing: het gedrag van de kitesurfer kan beïnvloed worden, gekoppeld aan een brevet van vermogen.

Bij omgaan met natuur en landschap op locatie werd de stelling gekozen:

“Liever een aantal plekken met veel ruimte goed dan op veel plekken half georganiseerd onder veel voorwaarden”.

Opmerkingen van de eerste groep: Het is beperkt stuurbaar, waarbij de Noordzeekust makkelijker is dan de IJsselmeerkust. Het voordeel van West-Friesland is bij verschillende wind verschillende spots. Hoorn, Enkhuizen, Medemblik zijn spots met voorzieningen. In hoeverre is sprake van echt verstoring? Soms is het niet verenigbaar met natuur. In Friesland gaat het met dezelfde natuurregelgeving wel, bij ons soms niet. Een trend is dat burgers zich druk maken over natuur of dit gebruiken om iets dat ongewenst is tegen te houden. Andere trend: jachthavens lopen leeg. Is een kitesurfhaven een optie? We moeten creatief zoeken naar mogelijkheden.



Als oplossingsrichtingen werden aangedragen: maak plekken in Amsterdam waar je durfsport wilt (IJburg, Sloterplass), dan komen investeerders; verschillende windrichtingen, verschillende plekken, dan gaat het leven; leg focus op brede watersportcentra: breng roeivereniging, vissers en kitesurfers bij elkaar; gebruik goede voorlichting en communicatie; vraag meer commitment bijv. Waternet bij evenementen communicatie en handhaving; stel strandwacht en reddingsbrigade aan als toezichthouder; investeer meer in handhaving; en investeer ook als sector zelf.

De beste oplossing: genereus faciliteren via investeringen waar je kitesurfen wilt. Goede plekken aanwijzen en inrichten als evenementenlocatie. Dat trekt de juiste scene aan van mensen, die zichzelf reguleert.

Bij (mede)gebruikers waren de stellingen:

1. "Geen zwemwater? Dan is het water van iedereen."
2. "Zwemwater: andere gebruikers zijn te gast."

Als dilemma's werden genoemd:

Verschillende gebruikers delen het water, hoe ga je om met tijd en ruimte (en het weer)?, is het te combineren, hoe organiseer je het toezicht en wat kan de gebruiker zelf?

Als oplossingen kwamen naar voren: zonering, borden en zwemwaterballen, en: “het regelt zichzelf”, niet verbieden maar toestaan. Belangrijk daarbij zijn: Eenduidigheid zowel provincie breed als op de locatie zelf. De conclusie: zwemwater gaat niet altijd goed samen met durfsport.

De beste oplossing is tijd en ruimte afhankelijk: goed zoneren, goede borden, info op locatie, goed met elkaar in gesprek.